

E. Szabó Zoltán: Dr. Tímár Sándor (1902-1983) általános orvos, fogszakorvos

Sokgyermekes kisparaszti családba született 1902. január 26-án, Endrődön. Sülei: Tímár János és Tímár Viktória. A két legfiatalabb fiú tanult tovább: Sándor és öccse, Benedek, aki gyógyszerész lett. A nekik jutó örökségből biztosították a tanulmányokkal járó kiadásokat. Sándor az elemi iskolát helyben végezte, majd a kiváló eredményt elérő fiút Nagyváradra vitték gimnáziumba. A középiskolát végül – Trianon matt – Szarvason fejezte be, kitűnő eredménnyel. Ezt követően Budapesten, a Pázmány Péter Tudományegyetemen szerzett általános orvosi diplomát. Általános orvosként később, amikor fogszakorvosi vizsgát is tett, főleg fogorvosként praktizált szülőfalujában nyugdíjba vonulásáig.

A humánus, a szeretet motiválta munkáját, soha nem a minél több pénz megszerzése hajtotta. Többnyire a falu legszegényebb része, a Gyomavég, meg a Cigányváros volt a körzete. Gyakran így intézte el a beteg fizetnivalóját: „Tedd el a pénzedet! Jobban kell az neked, mint nekem...” A Vöröskeresztes Bál elmaradhatatlan vendége volt, aki az aránylag magas belépődíj mellett külön adománnyal is segítette a község egészségügyének fejlődését.

Első felesége budapesti volt, nem tudta megszokni a falusi életet. Másodszor 1938-ban nősült, felesége a füzesgyarmati Homoki Irma, akitől két gyermekük született: Sándor és István.

A II. világháborúban katoniorvosi szolgálatot teljesített az orosz fronton. A fogságból 1946-ban tért haza. A fronton és a fogságban tapasztaltakat „az emberi nem szégyenének” nevezte.

Háza a mostani Központi Orvosi Rendelővel szemben volt. A háború alatt kifosztották. Értékes bútorait a volt Népházban fészket rakott MADISZ vette birtokba, házában pedig berendezkedett a MKP. A lakás feldúlása során olyan fényképek is előkerültek, melyek korábbi boncolási gyakorlatokon készültek, Ezek alapján azt kezdték híresztelni, hogy a doktor orosz katonákon kísérletezett. Később volt munkaszolgálatosok személyesen igazolták a doktor úr fronton végzett humánus, áldozatos munkáját. Ezután visszakapta házát, de a szélsőséges baloldaliak még így is sok kellemetlenséget okoztak a családjának. Az idősebb fiú, Sándor továbbtanulását – több társával, pl. Dr. Ugrin Nándor fiával, vagy jómagammal együtt – igyekeztek meggátolni.

Szabadidejét kertészkedéssel és – egy ideig – tenyészállattartással tette színesebbé. Kertje olyan volt, mint egy gyönyörű kis park. Locsolt, gyomlált, permetezett, metszett. Maga mellett tevékenykedtette két fiát is. Idősebb korában

István fiával új házat épített az előbbi mellett, s az unokákkal foglalkozott nagy szeretettel. Lényéből áradt a szeretet, az emberség, a nyugalom. Szabadidejében sokat olvasott és szívesen hegedült. Szenvedélyes óragyűjtő volt: eredeti Omega és Doxa órái voltak, ami abban az időben nagy szónak számított.

A világ eseményeit élete végéig figyelemmel kísérte.

1983-ban kórházi kivizsgálás közben Mezőtúron érte a halál. Temetésén egyetlen méltató szó sem hangzott el a község vezetősége részéről, pedig ötven éven át fáradhatatlanul tevékenykedett a lakosság egészségéért.

Megjelent: Városunk. 2010. július. p. 4. (In memoriam) Elhunyt orvosaink V.